

ת"פ 31254/10/21 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד אליהו אילן סיידה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 31254-10-21 מדינת ישראל נ' סיידה(עציר)

כבוד השופט גיא אבנון

לפני:

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

אליהו אילן סיידה

הנאשם:

עו"ד שחר יערי

בשם המאשימה:

עו"ד ניצן ביילין

בשם הנאשם:

הכרעת דין

כמצוות המחוקק הנני מודיע בפתח הכרעת הדין, כי החלטתי לזכות את הנאשם לא רק מעבירה של מסירת ידיעה כוזבת מסוג פשע (מתוך האישום הראשון), ממנה חזרה בה המאשימה בסיכומיה, כי אם גם מן האישום השלישי כולו (עבירת איומים). מנגד, מצאתי להרשיעו באישום הראשון בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, ובאישום השני בעבירת איומים.

ייאמר כבר עתה כי הכרעת הדין המרשיעה מבוססת בעיקרה על ממצאים שנאספו הודות למאמציהן של נפגעות העבירה לסייע בידי רשויות אכיפת החוק להגיע לחקר האמת. פעולותיהם של גורמי החקירה, מנגד, התאפיינו ברשלנות, חוסר יסודיות, הימנעות מביצוע פעולות בסיסיות, ותיעוד חלקי וחסר של עבודתם. למעשה, אלמלא ראיות מובהקות וחד-משמעיות שנתקבלו מאת קורבנות העבירה, בשילוב עדויותיהן הבהירות לפניי, הרי שתוצאת הכרעת הדין הייתה שונה וחוטאת לאמת. גם כך, הצורך לזכות את הנאשם משתי עבירות שככל הנראה ביצע, נובע ממחדל חמור של

עמוד 1

המשטרה, שלא טרחה לחקרו בחשד לביצוע עבירות אלו. אומר בצער כי גם המאשימה איננה נקיה ממחדלים, זאת משמצאה להגיש את כתב האישום מבלי להורות קודם לכן על השלמתה של החקירה, למצער בביצוע חקירה נוספת של הנאשם. לו כך נהגה, דומה שהיה עולה בידה להביא להרשעתו של הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו, והאמת המשפטית הנקבעת בהכרעת הדין, הייתה משקפת בדרך נכונה ומדויקת יותר את האמת העובדתית שהתרחשה במציאות.

כתב האישום

1. ברקע, הנאשם והמתלוננת גב' רונית סידה הם בני זוג גרושים. המתלוננת התגוררה ברחוב מוצקין 13 כפר יונה (להלן: הבית) עם בני משפחתה, לרבות בנותיה כרמל וגפן, ואיתי בעלה של גפן (להלן בהתאמה: רונית או המתלוננת, כרמל, גפן, איתי).

אישום מס' 1: ביום 8.10.21 החל משעה 9:58 ובמהלך היום, התקשר הנאשם אל המתלוננת בעשרות הזדמנויות שונות, חרף התנגדותה. בסיכומיה טענה ב"כ המאשימה כי נפלה טעות בשעת תחילת ההטרדות, שהחלו מאוחר יותר באותו היום, וכי השעה הנזכרת בכתב האישום נכונה ליום 8.8.21 כעולה ממוצג ת/8.

בהמשך לכך, לקראת השעה 18:00 התקשר הנאשם למתלוננת ממספר טלפון שונה, וכשענתה פצח בצרחות וקללות, ואיים כי "יש לה עד יום ראשון לצאת מהבית, כי הוא בא לפרק אותה לחתיכות ולשלוח אותה לכל מיני בורות בראשון".

מיד לאחר מכן שוחחו הנאשם ובתו כרמל, אז אמר לה, בין השאר, את הדברים הבאים: "אני לא (רואה) את המשטרה לא השב"כ לא ימ"מ ולא כלום, אני ביום ראשון חוזר הביתה, ואם איתי ואמא שלך יהיו בבית, אני אעמיס אותם על אוטו ויש הרבה חורים בראשון". בהמשך התקשר לכרמל באומרו: "עכשיו מוצאי שבת, מגיע לשם להעמיס את אמא שלך ואת איתי ישר לראשון, יש שם בורות מוכנים, ותחתום שהבית שלי, שלך, של גפן, של עינב ושל כרם".

בהמשך שוחח הנאשם עם בתו גפן, ואמר לה: "תגידי לבעל שלך (איתי) שיכין את המזוודה.. מוצאי שבת הוא יהיה בבית, את, אמא שלך ובדרך לראשון לציון לבור... רימונים, זהו, הולך לשים לכל אחד בתחת רימון, אפוצץ אותו באוויר... תגידי לאמא שלך שהיא יכולה לברוח לאן שהיא רוצה, אני אגיע אליה, המדינה קטנה... לבעלך שהלילה יאסוף את הדברים מחר באים לאסוף אותו.. אם לא יעשו את זה היום בלילה, מחר בערב אני מגיע עם כל ה... ואני אאסוף אותם, עכשיו מחר בערב תקשיבי טוב, אני נכנס הביתה ומי שיעמוד בדלת אני אשחט אותו, אני אהרוג אותו חי וזה הגנה עצמית".

בד בבד למתואר לעיל התקשר הנאשם ב-11 הזדמנויות למוקד 100, שם בפני מוקדנים שונים דיווח על אירוע אלימות באמצעות סכין והתפרצות כלפיו וכלפי בני משפחתו מצד גורמי עולם תחתון, כשאמר בין השאר: "איים עלי עם

סכין והוציא אותי מהבית, הוא מאיים על אשתי ועל הילדים", וכן: "אני מדבר איתך על חטיפה, נכנסים אל הבית עבריינים מנתניה, חטפו את אשתי ואת הילדים, הוציאו אותי מהבית עם איומי אקדח", והכל כשהנאשם יודע שהידעה כוזבת.

בגין אישום זה יוחסו לנאשם עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ידיעה כוזבת על עבירה מסוג פשע, לפי סעיף 243 סיפא לחוק העונשין; הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982.

אישום מס' 2: ביום 6.10.21 התקשר הנאשם לבתו גפן ואמר לה, בין השאר, את הדברים הבאים: "תקשיבי ותקשיבי לי טוב, עכשיו אם אמא שלך ובעלך (איתי) לא יעזבו את הבית תוך 10 דקות, אני בא עם איזה 50 איש, אני הולך לחסל את בעלך ואת אמא שלך, תקשיבי טוב מה אני אומר, אני מציע לך פשוט, תגידי לבעלך ולאמא שלך שיעזבו את הבית שלי, אם לא אני מניאק בן זונה אני אזיין את אמא של האמא שלהם, אני הולך מפרק אותם, שיבואו משטרה, שב"כ, ימ"מ, שיעזבו עכשיו את הבית. אני 10 דקות בבית. תגידי לאיתי המניאק הזה ולאמא שלך הזונה שיעזבו עכשיו את הבית. 10 דקות, אם לא אני אזיין את האמא שלהם".

בהמשך התקשר לגפן פעם נוספת באומרו: "תקשיבי ותקשיבי טוב. תגידי לבעל שלך שיאסוף את הדברים שלו ויעזוב את הבית עכשיו. אם הוא לא יעזוב את הבית, אני 10 דקות עם 52 איש בדרך הביתה. אם הוא יהיה בבית אני אהרוג את בעלך... את תישארי אלמנה... פשוט את סכין ואמלוק לו את הראש".

בהמשך חזר על הדברים ואמר לגפן, בין השאר: "עכשיו אם הוא יהיה שלם אני בן זונה, אני אשבור לו את העצמות... אני אשבור לו את האמא שלו".

בהמשך אמר לגפן: "את רוצה להישאר אלמנה... אני הולך לפרק את איתי ואת אמא שלך, יש שמה בורות מוכנים בראשון, לא ימצאו אותם... אמא שלך גמרה את הקריירה.. כדור בראש, זה לא משנה לה, חיה או מתה, אמא שלך בן אדם מת... עכשיו יש לך שתי ברירות... חתימה על מסמך שהבית עובר לסיידה אילן עם כל הילדים בתוך הבית... או שאני מפרק את אמא שלך, לא אני". בסיכומיה טענה ב"כ המאשימה כי מחמת שגגה יוחסה אמירה זו לאישום מס' 2, וכי בפועל נאמרו הדברים לגפן בשיחת טלפון מיום 8.10.21, ומקומם באישום מס' 1.

בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום מס' 3: ביום 8.10.21, לאחר שנעצר הנאשם והובא לתחנת המשטרה, נחקר ע"י החוקר נדיר שלאעטה (להלן: נדיר), ואמר בפניו את הדברים הבאים: "אמרתי דבר אחד, אם גיסי ואשתי לא יעזבו את הבית, אני אדאג לזה שהם לא יהיו בבית... אני אקח אותם אזרוק אותם קיבינימט, יש ים בורות, חפירות, של חול מה, מה זה קשור אליי? אם הייתי יכול הייתי מפרק להם את הגולגולות ומעלים אותם, שם להם שק חומר נפץ בתחת, מעיף אותם לגבול הכי גבוה".

בהמשך ובמענה לשאלות החוקר השיב: "אני אומר לך דבר פשוט, אם מישהו נכנס אל"י הביתה, זכותי כהגנה עצמית לקחת טומיגן לחורר אותו, ולא רק זה, לחתוך אותו חתיכות וזרקו אותו לזבל. אשתי זה סיפור אחר".

בהמשך ובמענה לשאלה נוספת אודות איומים כלפי בתו גפן ובעלה איתי, אמר: "הוא צריך לצאת מהבית, אם לא יוצא מהבית, אני אוריד לו את הראש... אם הייתי יכול לעשות את זה כרגע, הייתי שובר לו את הראש".

בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

גדר המחלוקת - כפי שהותוותה על ידי הנאשם בתשובתו לכתב האישום

2. במענה מיום 21.12.21 אישר ב"כ הנאשם את החלק הכללי. אשר לאישומים 1 ו-2 - כפר בטענה כי הנאשם ביצע איזו משיחות הטלפון המיוחסות לו, בין אם לנפגעות העבירה ובין אם למוקד 100. כפועל יוצא מכך, טען כי הלה לא איים על איש, לא הטריד איש, ולא מסר ידיעות כוזבות. אשר לאישום מס' 3, ב"כ הנאשם אישר כי הנאשם אמר לנדיר את האמירות המפורטות בכתב האישום, אלא שלשיטתו אין המדובר באיומים, כי אם בחזרה לכאורה על דברים שהטיח בו נדיר, תוך ניסיון לתת הסברים, וכי האופן בו נאמרו הדברים אינו מקים עבירת איומים. ב"כ הנאשם הוסיף כי במסגרת מהלך ההוכחות יעלה טענות באשר לדרכי חקירתו של הנאשם, כמו גם באשר לאופן תפיסת המוצגים לרבות הקלטות מוקד 100.

הנאשם הוסיף: "אני מאשר את התשובה לכתב האישום כפי שנמסרה מפי עורך הדין שלי, מילה במילה. יש לי הערה אחת קטנה, אני טענתי מהרגע הראשון שהחתימה שלי זויפה בחקירה על ידי החוקר נדיר שלעאטה, ויש לי הוכחות לכך".

מהלך המשפט - בתמצית

3. למאשימה העידו: רונית - עדותה רלוונטית בשלב הכרעת הדין בעיקר לאישום הראשון, כמו גם להבנת סיפור הרקע. הוגש באמצעותה (חרף התנגדות ההגנה) פלט שיחות ומסרונים ממכשיר הטלפון שלה (ת/5); כרמל - עדותה מרכזית ונוגעת באישומים הראשון והשני. הוגשו באמצעותה סרטונים שמסרה למשטרה, ובהם לפי הטענה תיעוד השיחות וההודעות הקוליות של הנאשם באישומים 1 ו-2 (תקליטור ת/9, להלן: סרטוני השיחות); רס"ל מוחמד עבאס (להלן: עבאס) - שוטר סיור בתחנת משטרת חדרה שעצר את הנאשם ותפס ממנו את מכשיר הטלפון שלו, כשבהמשך הועבר הנאשם לטיפול שוטרי תחנת משטרת שדות. באמצעותו הוגשו דו"ח פעולה ודו"ח מעצר (ת/1, ת/2), וכן סרטון מצלמת גוף (סרטון מתוך תיקיית דו"ח פעולה המסתיים בספרות 420 בתקליטור ת/3. הסרטון יכולה להלן: סרטון המעצר); רס"ר ניב צבכון - שוטר לשעבר בתחנות משטרת נתניה ושדות, אשר קיבל את הנאשם לטיפולו מידי השוטרים בתחנת משטרת חדרה, והביאו לחקירה בתחנת משטרת שדות. במהלך הנסיעה בניידת קילל הנאשם והטיל את מימיו

בתוך הניידת. הנאשם התקבל מתחנת משטרת חדרה עם מכשיר טלפון בעל מסך שבור. הוגש דו"ח פעולה (ת/4); רס"ר נועם שמע - שוטר שהגיע לביתה של המתלוננת בעקבות פניותיו של הנאשם בתלונות למוקד 100. הוגשו דו"ח פעולה (ת/11) ושני סרטוני מצלמת גוף (סרטונים המסתיימים בספרות 128 ו-876 מתוך תיקיית דו"ח פעולה המסתיים בספרות 582 בתקליטור ת/3. הסרטונים יכנו להלן: סרטוני תלונות השווא); נדיר - חקר את הנאשם ביום 8.10.21 (ת/17), ערך מזכר באשר לאיומים שנשמעו מפיו של הנאשם בחקירתו ולאחריה (ת/18), תמלל את פניות הנאשם למוקד 100 (ת/21), ואת סרטוני השיחות שהגישה כרמל (ת/10). כן הוגשו מזכרים באשר לפעולות חקירה נוספות שביצע (ת/19, ת/20); רס"ר ראני קרואני - חקר את הנאשם בחקירתו השנייה מיום 12.10.21 (ת/12), והדפיס את דו"ח פריקת מכשיר הטלפון של הנאשם בידי חוקר מיומן (ת/8, עותק דיגיטלי - תקליטור ת/16). כן הוגשו באמצעותו מזכרים (ת/13, ת/14) ותמונות מסך שצילם ממכשיר הטלפון של הנאשם (ת/15). בחקירתו הנגדית הוגש מטעם ההגנה נוהל חקירת חשודים ביחידת משטרה (נ/1); רס"מ אסי שלומי - חוקר מחשב מיומן שמיצה ראיות ממכשיר הטלפון של הנאשם (העיד באשר למוצגים ת/6-8, ת/16); שוטרת איטל סמרקטין - מוקדנית במוקד 100. הוגש באמצעותה דו"ח פרטי אירוע (ת/22), והושמעו הקלטות שיחות של הנאשם עם מוקד 100 (מתוך תקליטור ת/3), שבחלקן הייתה צד לשיחה וזיהתה את קולה. הנאשם העיד להגנתו. כן הוגש בהסכמה עמוד מתוך חקירה אחרת של הנאשם מחודש אוגוסט 2021 בתחנת משטרת חדרה, אז מסר פרטים באשר למכשיר טלפון שלטענתו אבד (נ/2).

דיון

4. פירוט העדויות והראיות יובא בהתאם לצורך כחלק בלתי נפרד מפרק הדיון. אומר כבר בפתח הדברים כי עדויותיהן של רונית וכרמל, בשילוב סרטוני השיחות (ת/9), נמצאו מהימנות בעיניי במידה המאפשרת לקבוע ממצאי עובדה. למרות חקירה משטרתית רשלנית וחסרה, עדות אלו ניצבות כצוק איתן בליבה של הכרעת הדין, ומבססות את אשמתו של הנאשם במיוחס לו באישומים 1 ו-2 מעבר לספק סביר. מן העבר השני, וגם זאת ייאמר כבר עתה, עדותו של הנאשם התאפיינה בבדותות והמצאות למן ראשיתה, הנאשם סתר עצמו, אמר דברים והיפוכם, לעתים באותה הנשימה ממש, טען טענות שונות מגרסתו במשטרה, ואפילו כאלו שאינן מתיישבות עם תשובתו לכתב האישום, ועם הדברים שבאו מפיו ממש. מקובלת עליי טענתה של ב"כ המאשימה, לפיה מתוך עדותו של הנאשם, "קל יותר לדלות את משפטי האמת הבודדים". עדותו הותירה רושם בלתי מהימן בעליל, עד כי לא ניתן לבסס בעקבותיה ממצאי עובדה כלשהם.

5. מצער היה לחזות ברונית שנאלצה לעמוד על דוכן העדים ולשתף אודות הסבל והמצוקה שהסב לה הנאשם. ניכר כי מדובר במי שסובלת בעטיו מטראומה מתמשכת ורבת שנים. למרות זאת, לצורך בירור שאלת חפותו או אשמתו של הנאשם, התעלמתי מכל הערה ואמירה שהיה בהן להצביע על אירועי עבר, ככל שהתרחשו, והתמקדתי אך באירועים מושא כתב האישום. עדותה של רונית רלוונטית, כאמור, לאישום הראשון - יום שישי 8.10.21. לדבריה, בסמוך לכניסת השבת ולאחר "אינספור הודעות וטלפונים מהילדים, אני עניתי לו". סיפרה כי למרות שחצי ממשפחתה שומרי שבת (ובמאמר מוסגר, הנאשם נחזה כאדם שומר מצוות וחבוש כיפה, ואף העיד על עצמו ככזה), התקשר אליה ביום שישי לפני כניסת השבת, והמשיך בכך אף לאחר מכן. לדבריה, לנאשם מספר טלפון המוכר לה (052-3837189, להלן: המספר הישן), מזהה במכשיר הטלפון שלה כ-"אס", והיא משתדלת להימנע מלהשיב לו. זו הפעם התקשר הנאשם ממספר טלפון שאיננו מוכר לה (051-2361698, להלן: המספר החדש). בחקירתה הנגדית חזרה רונית ואישרה כי בניגוד לאמור בסעיף 1 לאישום הראשון, הנאשם לא התקשר אליה בבוקרו של יום שישי, והשיחות החלו כאמור רק לפני כניסת השבת (פר' עמ' 39). עדותה מתיישבת עם ניתוח מכשיר הטלפון של הנאשם (ת/8), ממנו עולה כי ביום זה ביצע

הנאשם 20 שיחות טלפון למתלוננת, בין השעות 15:02 - 16:47. זה המקום לציין כי בשל מחדל של משטרת ישראל שלא צירפה טופס מיצוי ראיות, אין מידע חד-משמעי באשר לנתונים שניסתה המשטרה להפיק ממכשיר הטלפון שנתפס מהנאשם, אך מהניתוח עצמו עולה כי כל שנעשה - הוצאת תקשורת בין מכשיר הטלפון שנתפס מהנאשם לבין רונית, ללא בדיקה של שיחות והודעות בין הנאשם לבין גורמים נוספים, לרבות בנותיה של רונית או מוקד 100 (פר' עמ' 62 ש' 10-5).

רונית העידה כי זיהתה מיד את קולו של הנאשם ("ברור" - פר' עמ' 32 ש' 19-20), וסיפרה על תוכנם של דבריו, בהרחבה ובפירוט ניכר מזה שמופיע בצמצום באישום הראשון (פר' עמ' 31 ש' 13-19). היא היטיבה לשחזר את דבריו, ושוכנעתי כי אלו נחקקו בזיכרונה כאמירות קשות, פוגעניות ומאיימות. בשלב מסוים לקחו ממנה בנותיה את מכשיר הטלפון, כדי לחסוך ממנה את המשך השיחה הקשה עם הנאשם. דא עקא, הנאשם לא חדל, המשיך בהתקשרויות פעם אחר פעם, באובססיביות וללא הרף, גם לאחר שנכנסה השבת. בשלב זה החליטה רונית שהגיעו מים עד נפש, ופנתה לצאת מן הבית עם בתה כרמל על מנת להתלונן בתחנת המשטרה בגין איומים ברצח. עם צאתן מהבית התייצבו בדלת שני שוטרים, אשר הגיעו לביתן "כדי לעצור אותי ואת איתי" (כזכור, בעלה של הבת גפן), זאת בעקבות תלונה שהגיש הנאשם לפיה עבריינים השתלטו על הבית.

עדוּתה של רונית מתיישבת להפליא עם דו"ח הפעולה של רס"ר נועם שמע (ת/11), עם סרטוני תלונות השווא, ועם תוכן פניותיו של הנאשם למוקד 100 (20 שיחות, תקליטור ת/3). צפייה בסרטוני תלונות השווא מלמדת על מצבה הפגיע והאותנטי של רונית בשלב בו החליטה לפנות למשטרה, ונתקלה לתדהמתה בשוטרים בפתח ביתה. תגובותיה המילוליות, המחוות הגופניות, תוכן דבריה בזמן אמת, הלחץ שניכר בה ודבריהן של בנותיה שעמדו לצדה - כל אלו נראים בבירור בסרטונים, תואמים את עדותה של רונית בבית המשפט, ומשווים לה נופך נוסף של אמינות. כבר בפתח ביתה מסרה רונית כי שיחותיו של הנאשם עם בנותיה, ממועד זה ומהימים שקדמו לו, תימסרנה למשטרה בידי בתה כרמל. היא הוסיפה וסיפרה כי מכשיר הטלפון שלה צלצל בשיחה מהנאשם גם בזמן שנחקרה בתחנת המשטרה, אלא שהחוקר סירב להצעתה להשיב לטלפון. דבריה אלו מתיישבים עם עדותו של נדיר, שגבה את הודעתה (פר' עמ' 81). דומה שאין חולק כי בכך נפגמה החקירה, בעוד אילו פעל החוקר בהתאם לאינטואיציה של רונית, היה בכך כדי להוסיף נדבך מחזק נוסף לעדותה.

בהמשך שלחה רונית צילומי מסך מתוך מכשיר הטלפון שלה: פלטי שיחות והודעות וואטסאפ (ת/5). רס"ר ראני קרואני הוא שקיבל לבקשתו את הצילומים (ת/14). דא עקא, הוא ניסה "לחסוך" כדבריו, "הכנסתי 4 תמונות בעמוד אחד". הוא לא שמר את קבצי המקור, לא סימן אותם בדרך כלשהי, והגרוע ביותר, בשל האופן בו שמר את הצילומים, לא ניתן לדעת באילו תאריכים בוצעו השיחות וההודעות במוצג ת/5. כתוצאה ישירה מהתנהלותו הפך המוצג לחסר משמעות (פר' עמ' 54-56). רונית עצמה אישרה בהגינותה כי מהאופן שבו נערך ת/5, לא ניתן להפיק ממנו ממצאים (פר' עמ' 37-38). אם לסכם את עדותה, הרי שמבלי להתעלם מן "הדם הרע" בין הנאשם והמתלוננת, ומרצונה ברעתו בגין העוולות שלדבריה הסב לה, רונית התמודדה בכבוד עם חקירה נגדית יסודית, נמצאה מהימנה, והגעתי למסקנה כי ניתן לבסס על דבריה ממצאי עובדה, לבטח כשאלו נתמכים בצבר ראיות ישירות ואובייקטיביות.

6. כרמל, בתו הרביעית של הנאשם, בחורה צעירה בת 23, עמדה על דוכן העדים ובאומץ רב מסרה עדות ארוכה

ומפורטת, אשר נמשכה מספר שעות. התרשמתי מרצינותה, מכנותה, מיכולתה לחשוף את צפונות לבה בעודה ניצבת מול אביה. כרמל העידה בנחישות, ובצד זאת ניכר כי כל מטרותיה - חשיפת האמת, ללא ניסיון להשחיר את הנאשם מעבר למעשיו, ללא אינטרסים סמויים. תוכן עדותה של כרמל מתיישב היטב עם הממצאים שנאספו, ועם המוצגים שהיא עצמה מסרה לצוות החקירה. בכל הנוגע לשיחות הטלפון של הנאשם מיום 8.10.21 (אישום 1), כרמל סיפרה כי השיחות נעשו בנוכחותה ובנוכחות בני המשפחה הנוספים ששהו בבית, ובוצעו כשמכשיר הטלפון הופעל במצב "רמקול", כך שכולם שמעו את השיחות. היא עצמה תיעדה את השיחות בסרטונים (9/ת) אותם מסרה למשטרה. לשאלת התובעת כיצד ידעה כי מדובר בנאשם, השיבה כי היא מזהה את קולו. זה המקום לציין כי צפייה בסרטוני השיחות מגלה שחסד עשתה המאשימה עם הנאשם כשייחסה לו אך חלק מן המלל המאיים.

ב"כ הנאשם הלן כנגד העובדה ששיחות הטלפון של הנאשם תועדו ברצף של סרטונים, ובחלקן נקטעו. הצדק עמו, אלא שאין בכך כדי לפגוע במהימנות תוכנם של הסרטונים. צפייה רציפה מלמדת על אחת"צ מסויט שהעביר הנאשם את רונית, את בנותיו, ואת חתנו, ברצף של איומים בוטים, קשים ומפחידים. סרטוני השיחות, לבטח בשילוב עדויותיהן של כרמל ורונית, אינם מותירים מקום לשמץ של ספק בדבר זהותו של הנאשם כמי שדובר באותן שיחות. זה המקום להוסיף כי לאחר שנחשפתי לקולו של הנאשם במהלך מספר דיונים, זיהיתי בנקל את קולו כמי שדובר באותם הסרטונים. בקשתו של הנאשם, לערוך מסדר זיהוי קולות, אין לה על מה שתסמוך, והחלטתה של משטרת ישראל להימנע מכך נכונה ומוצדקת, לבטח בהינתן ריבוי ההקלטות שנאספו, וזיהוי המובהק של הנאשם כצד לשיחות. כמעט בגדרי למעלה מן הצורך אציין כי גם תוכן של השיחות מהווה ראיה ניצחת לכך שהנאשם הוא הדובר. הנאשם פנה לבנותיו כרמל וגפן בשמותיהן, הן פנו אליו בחזרה כאל "אבא", השיחות כולן נסבו על תלונותיו וטרוניותיו של הנאשם באשר לעוולות שלטענתו נגרמו לו ע"י רונית ואיתי, על החוב הכספי שלשיטתו רונית חבה לו, על החלטתו לגרש את רונית ואיתי, לחסלם, ועל הדרכים האלימות והיצירתיות שבדעתו לנקוט כדי לממש את שאיפותיו הקטלניות. כזכור, בסיפא לסיכומיה (פר' עמ' 125) ביקשה התובעת לשייך את השיחה המאיימת האחרונה באישום מס' 2 (סעיף 4) - לאישום מס' 1. ב"כ הנאשם, בהגינותו, ובצדק, לא טען כי יש בשינוי זה כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם. אכן, נראה כי סגה נפלה מלפני המאשימה בעריכת כתב האישום. צפייה בסרטונים 14.21.50 ו-14.21.50(1) מלמדת כי מדובר בחלק מרצף השיחות שבוצעו ביום 8.10.21.

ההגנה טענה כי אין התאמה בין ניתוח מכשיר הטלפון שנתפס מהנאשם לבין שיחות הטלפון, זאת שכן מדו"ח הפריקה ת/8 עולה ששיחת הטלפון האחרונה שבוצעה לרונית ביום 8.10.21 נערכה בשעה 16:47. טענה זו רלוונטית גם לתלונתה של רונית בדבר שיחות שנעשו אליה לאחר כניסת השבת, ואפילו במהלך החקירה. אין בכך מאומה. ראשית, די בזיהוי המובהק של קולו של הנאשם, כדי לקבוע שהוא הדובר בשיחות המאיימות. שנית, ממילא מחומר הראיות עולה כי הנאשם ביצע שיחות לרונית ולבנותיו משני מספרי טלפון שונים, בעוד נתפס ממנו מכשיר טלפון אחד בלבד, זה שהחזיק בידו במועד מעצרו, תוך כדי שיחה פעילה עם מוקד 100. לפנינו מחדל נוסף של המשטרה, אשר לא טרחה לבצע חיפוש בביתו של הנאשם, והסתפקה בתפיסת מכשיר הטלפון בו עשה שימוש בעת שהגיעו אליו השוטרים. שלישית, המשטרה בדקה אך ורק שיחות טלפון בין הנאשם לבין רונית, ונמנעה מלבדוק שיחות והודעות עם אחרים, לרבות בנותיו. שוב - ברי כי מדובר במחדל, אך אין בו כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם, או לבסס שמץ של ספק באשר לזהותו כמי שביצע את שיחות הטלפון מושה האישום הראשון (לרבות שיחת הטלפון המפורטת בסעיף 4 לאישום השני, שאף היא בוצעה ע"י הנאשם ביום 8.10.21). רביעית, גם מדבריו של הנאשם עצמו ניתן ללמוד את זמן ביצוע השיחות, לאחר כניסת השבת, זאת בעוד פעולותיו הקטלניות תוכננו למוצאי השבת (סרטון 14.21.37 מונה 00:07, תמליל

סרטון 3 מתוך ת/10: "מוצאי שבת, עכשיו שבת"; תמליל סרטון 12; תמליל סרטון 18; תמליל סרטון 19; תמליל סרטון 20).

7. אשר לאישום השני. כאן אין מדובר בשיחות הדדיות, כי אם בשלוש הודעות קוליות ששלח הנאשם לבתו גפן באמצעות אפליקציית וואטסאפ. ההגנה הלינה, ובצדק מבחינתה, כי משטרת ישראל לא טרחה לחקור את גפן. לטענת ההגנה, מחדל חקירתי זה איננו מאפשר לדעת בוודאות הנדרשת בפלילים מתי נשלחו ההודעות הקוליות. נתון זה, בשילוב העובדה שהנאשם נחקר גם בעבר בגין איומים כלפי בני משפחתו (נ/2), מקימים לשיטתה ספק סביר באשמתו של הנאשם באישום זה. אין בידי לקבל את הטענה. בעדותה לפני הסבירה כרמל כי בדקה בעצמה את מכשיר הטלפון של אחותה גפן, וראתה את ההודעות שהתקבלו מן הנאשם ביום רביעי (6.10.21). בכך נדחת הטענה בדבר עדות שמועה בכל הנוגע לאופן קבלת ההודעות. יותר מכך, כרמל סיפרה שגפן העבירה מיד את ההקלטות לקבוצה של המשפחה, וכי היא עצמה מזהה את קולו של הנאשם כמי שדובר באותן השיחות (ואוסיף, כי גם בית המשפט מזהה בנקל את קולו של הנאשם בשיחות אלו). עוד הוסיפה כרמל כי העבירה את ההודעות כדי למסור אותן במשטרה. ואכן, צפייה בסרטוני השיחות הרלוונטיים לאישום מס' 2 (14.21.47, 14.21.48, 14.21.48(1) - תמלול שיחות 14-16 מתוך ת/10), מגלה כי מדובר בסרטונים שבהם מצולמת השמעת הודעות קוליות אשר נשלחו בקבוצה המשפחתית והתקבלו מאת "גפן אחותי". בגדרי למעלה מן הצורך אוסיף כי גם במקרה זה תוכן של השיחות המאיימות איננו מותיר מקום לספק באשר לזהותו של המאיים.

חיזוק נוסף לכך שהנאשם הוא ששלח את ההודעות הקוליות מושא אישום 2, במועד קרוב ביותר לשיחות הטלפון מושא אישום 1, ניתן ללמוד מהתייחסותם הישירה של כרמל ושל הנאשם עצמו להודעות הקוליות, זאת במהלך שיחות הטלפון ביניהם ביום 8.10.21. ראו סרטון 14.21.41 מונה 00:05 (תמליל סרטון 6 מתוך ת/10), סרטון 14.21.43 מונה 00:32, ותשובתו של הנאשם במונה 00:46 (תמליל סרטון 9 מתוך ת/10). בתשובתו אישר הנאשם מפורשות את שליחת ההודעות הקוליות.

המסקנה אליה הגעתי, המבססת את קבילותם ומשקלם של סרטוני השיחות, איננה נחלשת גם בהינתן מחדלי החוקרים: לא תיעדו כנדרש את אופן קבלתם של הסרטונים, לא חקרו את גפן, לא ביקשו התייחסות מפורטת של כרמל לכל אחד מן הסרטונים, לא תיעדו באופן מספק את האופן בו הציגו את הסרטונים לנאשם ועימתו אותו עם תוכנם. ההגנה הפנתה, בין השאר, למזכר ת/20, המתעד שיחה בין נדיר לבין כרמל באשר למועד שליחתן של ההודעות הקוליות מושא האישום השני. כפי שהבהרתי קודם לכן, אני נותן אמון מלא בעדותה של כרמל, אשר לדבריה הייתה עם אחותה גפן וראתה שהנאשם שלח לה את ההודעות ביום רביעי, אותן הודעות שבהמשך העבירה כרמל עצמה למשטרה. כאמור, עדותה זו נתמכת בראיות נוספות, לרבות דבריו של הנאשם עצמו בשיחות שקיים עם כרמל בחלוף יומיים. די בכך כדי להפיג צל צלו של ספק.

8. ב"כ הנאשם ריכז חלק ממאמציו בטיעונים כנגד חוקיות מעצרו של הנאשם, חוקיות תפיסת מכשיר הטלפון שלו, קבילות הטלפון כמוצג, וכפועל יוצא מכך קבילות ומשמעות דו"ח פריקת הטלפון. כן הלין כנגד קבילות השיחות למוקד 100, על השלכותיהן. בהקשר לפנייתו של הנאשם למוקד 100 נזכר כי ב"כ המאשימה, בהגינותה, ביקשה לחזור בה מעבירה של מסירת ידיעה כוזבת מסוג פשע. החלטתה של המאשימה נובעת מפגם חמור שנפל מלפני היחידה החוקרת,

אשר לא טרחה לחקור את הנאשם בגין ביצוע עבירה זו. על מנת שלא להימצא חסר, והגם שאסופת הראיות שהוצגו עד כה מבססת מעבר לספק סביר את אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו באישומים 1 ו-2, אבחן עתה את טענותיה של ההגנה כפי שפורטו לעיל.

כזכור, בשעה שרונית וכרמל עמדו על סף יציאה מהבית למסור תלונה בתחנת המשטרה, הגיע למקום רס"ר נועם שמע, במטרה לחקור תלונה שהוגשה למוקד 100 ע"י הנאשם. לאחר שההגנה התנגדה (באופן חריג יש לומר) להגשת הקלטות המוקד, ביקשה המאשימה להגיש את השיחות באמצעות אחת המוקדניות במוקד 100, שהשיבה לחלק מפניותיו של הנאשם, שוטרת איטל סמרקטין. בעדותה מסרה כי היא הראשונה שהשיבה לפניותיו של הנאשם, וחלק מהשיחות בוצעו מולה. באמצעות העדה הוגש דו"ח פרטי אירוע (ת/22). העדה הסבירה כי מספר הטלפון ממנו התקשר המתלונן הוא 051-2361698, כזכור, המספר החדש של הנאשם (ראו עדותה של רונית לעיל), באמצעותו בוצעו השיחות המתועדות מושא האישום הראשון. המתלונן הזדהה בשמו המלא במהלך השיחות. הושמעו לעדה מספר שיחות טלפון מתוך ההקלטה, והיא זיהתה את קולה. זה המקום לציין כי גם בהקלטות אלה זיהיתי ללא קושי את קולו של הנאשם. העדה אמנם לא ביצעה בעצמה את כל השיחות עם הנאשם, וחלק מהן נענו על ידי מוקדניות אחרות, אך היא זכרה לספר כי בפרטי האירוע במערכת נרשמו 20 שיחות בין הנאשם לבין המוקד. ואכן, כפי שזכרה העדה, לתיק בית המשפט הוגשו 20 שיחות בין הנאשם לבין מוקד 100 (הוגש תמליל שנערך מסיבה שאיננה ברורה אך לחלק מן השיחות, ואין מחלוקת על כך שהוא תואם לתוכן השיחות המוקלטות). העובדה שניתן היה להגיש את הקלטת הפניות למוקד 100 בדרכים נוספות כפי שפירט ב"כ הנאשם בסיכומיו, אינה מיתרת את אופן הפעולה שמצאה המאשימה לנקוט. משכך, אני קובע כי הקלטת השיחות קבילה, ובהינתן זיהוי קולו של הנאשם, פרטיו שנמסרו בשיחות, מספר הטלפון הזהה למספר באמצעותו איום הנאשם על בנות משפחתו באותה עת ממש, ותוכן של השיחות, כל אלו מצדיקים מתן משקל מלא להקלטה. אוסיף כי גם אופן התבטאותו של הנאשם בפניותיו למוקד 100, תואם לסגנונו של הנאשם כפי שעולה מסרטוני השיחות: "תקשיב לי ותקשיב לי טוב" (תמליל שיחה 8), "עולם תחתון", "השתלטו על הבית", "עבריינים מנתניה", "רימונים", "ימ"מ" ועוד.

כאמור, בעקבות תלונות הכזב של הנאשם למוקד 100, הגיעו שוטרים לביתן של המתלוננת ובנותיה. לאחר שנתברר כי אין מדובר בחשודות, כי אם במתלוננות, התבקש סיוע מתחנת משטרת חדרה, שבתחום סמכותה מצוי ביתו של הנאשם באור עקיבא. רס"ל מוחמד עבאס הגיע לביתו של הנאשם, לדבריו בעקבות תלונה בדבר הטרדה של מוקד 100, ובהמשך ביקש לעכבו בגין עבירות איומים, וכשהלה סירב לעיכוב, החליט לעצרו. מעדותו של עבאס בשילוב דו"ח הפעולה (ת/1) וסרטון המעצר, הנני לקבוע כי החלטתו של עבאס לעכב את הנאשם, לתפוס מידי את מכשיר הטלפון באמצעותו פנה בתלונות שווא למוקד 100, ובהמשך לעצרו - בדיון יסודה. לעבאס היה יותר מיסוד סביר לחשוד בנאשם, על בסיס הנתונים שהיו בידו באותה עת. זאת ועוד, בזמן שנכנס עבאס לביתו של הנאשם, ניהל האחרון שיחה פעילה עם מוקד 100 (שיחה מס' 20), כך שהן בסרטון המעצר והן בהקלטת שיחה מס' 20 ניתן לשמוע את אותה התרחשות בגדרה נעצר הנאשם. בסופה של שיחה מס' 20 הסביר השוטר הנוסף שהשתתף במעצרו של הנאשם, אמיר נחמני, למוקדנית שהייתה בצדו השני של הקו, כי הנאשם מצוי בטיפולם של השוטרים. אם היה צורך בחיזוק נוסף בדבר זהותו של הנאשם כמי שביצע את שיחות האיומים, כמו גם את הפניות למוקד 100 (וכאמור, אין צורך בכך), ברי כי הסיטואציה בה נתפס הנאשם בכך, במהלכה של שיחת טלפון עם המוקד, היא בגדר האבן הסוגרת את הגולל על ניסיונותיו של הנאשם להרחיק עצמו מהמיוחס לו.

אכן, נפלו מספר לא מבוטל של פגמים בהתנהלות השוטרים בכל הנוגע לטלפון התפוס: לא נרשם דו"ח תפיסה על-ידי איזה מן השוטרים; לא נרשם מספר פריט; לא נערכה שרשרת מוצג כנדרש; לא נמצא טופס מיצוי ראיות. מחדל נוסף - השוטרים לא ביצעו חיפוש בביתו של הנאשם, במסגרתו ייתכן שהיה נמצא מכשיר טלפון נוסף (כזכור, חלק מהשיחות שביצע הנאשם בוצעו מהמספר הישן). חרף המחדלים הללו, הממצאים שנאספו לא הותירו מרווח טעות המקים ספק, ולו קל שבקלים, בדבר שייכותו של מכשיר הטלפון התפוס לנאשם.

9. מהמפורט לעיל עולה כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר את העובדה שהנאשם פנה למוקד 100 בעשרים שיחות מטרידות בהן מסר ידיעות כוזבות בדבר עבירות מסוג פשע, פניות שבעקבותיהן הגיעו השוטרים לביתה של רונית. דא עקא, חוקריו של הנאשם לא טרחו לחקור אותו בגין עבירה זו, ואפילו לא הטיחו בפניו את העובדות המקימות את העבירה. מכאן, צדקה המאשימה בהחלטתה לחזור בה מעבירה זו שיוחסה לנאשם כחלק מהאישום הראשון.

אותה התקלה ממש נתגלתה בהתנהלות החוקרים גם באשר לעבירת האיומים המיוחסת לנאשם באישום מס' 3. לכאורה, במהלך חקירתו הראשונה של הנאשם (ת/17), בעת שנחקר בחשד לאיומים שיוחסו לו (שפורטו באישומים 1 ו-2), המשיך הנאשם לאיים על רונית ואיתי גם במהלך החקירה עצמה. יותר מכך, מעדותו של נדיר ומזכר ת/18 עולה שלכאורה גם לאחר שנסתיימה חקירתו, המשיך הלה להטיח בפניו איומים על השניים (אלו לא פורטו). מצער, אם כך, גלות כי נדיר לא טרח להזהיר את הנאשם מפני עבירות האיומים שביצע בפניו, מחדל שחזר על עצמו גם בהתנהלותו של ראני קרואני שחקר את הנאשם בחקירתו השנייה (ת/12). נדיר טען אמנם כי טרח להזהיר את הנאשם, אך בהיעדר תיעוד לכך, אין בידי לקבל את טענתו (פר' עמ' 79-80). המסקנה היא, שוב, שלמרות אינדיקציות מובהקות לכך שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו באישום מס' 3 (תוכנו של ת/17 מבסס לכאורה איומים בוטים ומובהקים), הוא יזוכה ממנה מחמת פגמים בחקירה. זה המקום לציין כי מצופה היה מהמאשימה, כתביעה הגונה, לפעול בנוגע לאישום מס' 3 באותו האופן בו פעלה בנוגע לעבירה של מסירת ידיעה כוזבת, ולחזור בה ביוזמתה מאישום זה.

10. הגענו לפרשת ההגנה. הנאשם העיד ממושכות, וניתן היה להכביר פרטים ואנקדוטות אודות עדותו. אינני רואה צורך לעשות כן. די לקרוא את עדותו על מנת להתרשם ממקבץ בלתי פוסק של אמירות נעדרות ביסוס, ולו מזערי. ניכר היה שהנאשם המציא ופיתח את תשובותיו על אתר, נתונים ועובדות שלא בא זכרם קודם לכן, לא בחקירתו במשטרה, לא בתשובתו לכתב האישום, ואפילו לא בחקירתם הנגדית של עדי התביעה. כבר בחקירתו הראשית החל הנאשם להפריח בדותות בחלל האולם, גם בסוגיות שוליות לכאורה שאינן רלוונטיות למשפט. כך, סיפר לראשונה שהוא סטודנט בשנה השנייה ללימודי פסיכולוגיה לקראת תואר ראשון באוניברסיטת בר אילן. ה'סטודנט' לא ידע לספר ולו על קורס אחד שלמד: "בעיקר באנגלית, לקרוא ולדבר, הרבה חומר באנגלית... תקשורת, קורס לאנשים עם כל מיני בעיות נפשיות, קורס פסיכולוגיה... מצבים נפשיים", לא הכיר שמות של איזה מהמרצים, סיפר שנרשם לאוני' בר אילן מכיוון שבאוני' ת"א דרשו ציון פסיכומטרי של לפחות 85, ואילו באוני' בר אילן הסתפקו בציון 75 (פר' עמ' 90-91). הוא העיד, לראשונה, כי כתב האישום נובע מקנאתה של רונית במשפחתו החדשה. 'מתברר' כי הנאשם נישא לפני כשלוש שנים "מתישהו בחגי תשרי", הוא אב לשני פעוטות בני שנה ושנתיים, ורעייתו ההרה עתידה ללדת בכל רגע (פר' עמ' 92-93). בחקירתו הנגדית סיפר כי התחתן כדת וכדין, אך לא נרשם במשרד הפנים. למותר לציין כי לא הזמין איזה מילדיו הבוגרים (מהמתלוננת) לחגוג עמו את הולדת ילדיו, או את ברית המילה לבנו, זאת הגם שלטענתו הוא בקשר טוב איתם, ולמרות שהזמין אותם לחגוג עמו את סדר הפסח לפני כשנה (פר' עמ' 101-102). בהמשך הרחיב בסיפוריו אודות מקום

מגוריהם של רעייתו (החדשה) וילדיו (פר' עמ' 107-108).

מכשיר הטלפון של הנאשם 'זכה' אף הוא לסיפור מרגש בעל סוף משמח. מתברר כי הטלפון אבד בחודש יוני 2021, והנאשם אף סיפר על כך בחקירה אחרת מחודש אוגוסט (ענ' 2). והנה - מעשה ניסים, כמחצית השעה לפני שהגיעו שוטרים לביתו של הנאשם לעצרו, הושב הטלפון לידיו על-ידי מאן דהוא, שוחר טובתו של הנאשם, שהאחרון סירב למסור את פרטיו (יכונה מעתה: הצדיק). מתברר כי הצדיק, שבחקירתו הראשית של הנאשם הוגדר כמי שמצא את הטלפון (פר' עמ' 93 ש' 27-33), לא היה, חלילה, זה שביצע את שיחות האיומים למתלוננת ולבנותיו של הנאשם. בחקירה הנגדית התברר כי הצדיק "ראה תמונת מסך אצל נרקומן שאצלו היה הטלפון, הוא הסכים להחזיר לו את הטלפון, אמר שהוא מכיר אותי, אמר זה טלפון של אילן, והחזיר לי אותו". הנאשם לא סיפר את הבדותות הללו בחקירותיו, לדבריו, מחשש שהחוקרים לא יאמינו לו: "אם הייתי בא וטוען לחוקר שלפני שעה קיבלתי את הטלפון שהלך קודם לאיבוד, הוא היה צוחק עליי" (פר' עמ' 98). הנאשם צודק בדבר אחד, סיפורו אכן נשמע פנטסטי, בדיוני, חסר בסיס, ואינו מתיישב כלל ועיקר עם איזה מהראיות המובהקות שנאספו לתיק. העובדה שראה לספרו לראשונה בעדותו בבית המשפט, אך מחזקת את המסקנה כי מדובר בבדיה מוחלטת.

הנאשם המשיך וליהג, כמיטב דמיונו הפורה, בכל סוגיה שהובאה לפתחו. בתום חקירתו הראשית "הטיל את הפצצה". אם עד כה סיפר כי חתימותיו ע"ג חקירתו הראשונה זויפו (ראו דבריו בתשובתו לכתב האישום), הרי שהפעם טען כי "אני לא דיברתי עם החוקר... אמרתי שלושה משפטים: לא יודע על מה אתה מדבר, אין לי שמץ של מושג על מה אתה מדבר, ואתה יכול להגיד מה שאתה רוצה. שלושת המשפטים האלה מופיעים בכל העדות אבל מחולקים. בית המשפט: חוץ משלושת המשפטים הללו לא אמרת לחוקר אף מילה? הנאשם: לא, לא מסרתי שום דבר... בית המשפט: לחוקר בהדרים (חקירה שניה) אמרת משהו? הנאשם: לא אמרתי שום דבר. אמרתי רק שאני כופר בכל מה שאתה אומר" (פר' עמ' 96 ש' 30 - עמ' 97 ש' 8). הוא הוסיף וטען כי החוקר זייף את כל תוכן החקירה (פר' עמ' 109 ש' 6-10). בחקירתו הנגדית עומת הנאשם עם תשובותיו בהודעותיו במשטרה, ונתפס בקלקלתו פעם אחר פעם, כשמבלי משים הודה כי השיב לשאלות החוקרים (ובאותה הנשימה שב והכחיש זאת). ראו למשל: פר' עמ' 117 ש' 8-9, עמ' 118 ש' 20-33, עמ' 119 ש' 22-23.

דומה שלישאו של האבסורד הגיע הנאשם בתשובתו לב"כ המאשימה: "ש. זאת אומרת החוקר ממש מצליח לתפוס את שפת הדיבור שלך ותואמת לשפה שלך? ת. אם אומר לך שכל מה שקרה פה, לא הייתי שם בחקירה? נעצרתי, בזמן שהוא טוען שאמר שנחקרתי, בכלל לא הייתי לידו. אפילו אם תביאי את זה מצולם, אני לא הייתי לידו" (פר' עמ' 119 ש' 4-5). אמ"ל [מיטיבי הלכת מוזמנים לצפות במערכון "אני יצאתי בחמש" ולהשוות. הנאה מובטחת. זכויות היוצרים שמורות לתוכנית "צומת מילר". אין צורך ביותר משאילתה קצרה במנוע החיפוש במרשתת].

11. לכאורה, תשובותיו של הנאשם עשויות היו לאפשר שקילת הפנייתו להסתכלות, שמא איננו כשיר לעמוד לדין, או היה בלתי שפוי במועד ביצוע העבירות. אפשרות זו עלתה במהלך המשפט (פר' מיום 24.3.22 עמ' 17-18), הנאשם התנגד לה בתוקף, ובא כוחו לא חלק על עמדתו של מרשו. יותר מכך, לשאלת בית המשפט השיבה ב"כ המאשימה, בהגינותה, כי אין בידה אינדיקציה מוחשית לבעיה נפשית ממנה סובל הנאשם. בהחלטה שניתנה באותו היום קבעתי כי "התנהלותו של הנאשם בדיונים, גם אם ניכר מעט קוצר רוח, איננה מלמדת על כך שהנאשם איננו מבין את ההליכים או

איננו מסוגל להסתייע בבא כוחו. דומה שההפך הוא הנכון. ניכר כי הנאשם מבין היטב את המיוחס לו, מבין את משמעותו של ההליך המשפטי, קשוב להערות בית המשפט, ובמצב דברים זה, אינני סבור בשלב זה כי יש להפנותו להסתכלות. למען הסר ספק, ככל שבהמשך תשתנה התמונה, אהיה נכון לשקול בקשה זו מחדש, ככל שתובא בפני". בהמשך הדרך לא שבה המאשימה על בקשתה, וזו לבטח לא עלתה ביוזמת ההגנה. בסיפא לסיכומי ההגנה מצאתי להעלות את הסוגיה פעם נוספת, בשאלה ישירה שהופנתה לב"כ הנאשם (בהמשך לסוגיית השכרות שהעלה), והלה השיב בשלילה מוחלטת (פר' עמ' 141 ש' 13-14). אוסיף כי גרסאותיו של הנאשם במשפט, מופרכות ומגוחכות ככל שנמצאו, אין בהן כדי ללמד על פגיעה נפשית, קל וחומר על היעדר שפיות או כשירות לעמוד לדין. הנאשם ניסה אמנם, בכל מאודו, לשכנע באמיתות דבריו, אך לא התרשמתי כי הדבר נובע מחוסר שפיות או מתובנה לקויה. ממילא, בהיעדר אינדיקציה מובהקת לצורך בהסתכלות, וכשהנאשם ובא כוחו התנגדו לכך בתוקף, לא מצאתי לעשות זאת ביוזמתו של בית המשפט.

הערה נוספת: ב"כ הנאשם העלה, כאמור, את סוגיית השכרות, תוך הפנייה להתנהגותו של הנאשם לאחר שנעצר, כשמצא להטיל את מימיו בניידת. עוד טען כי בהקלטות נשמע לכאורה אדם שתוי, מבולבל, מגמגם, כבד דיבור, והפנה לעדותו של עבאס, שהעיד כי הנאשם היה שיכור, וכי לקח ממנו בקבוק שתייה. מנגד, ב"כ הנאשם הכחיש בשם מרשו את הטענה כי שתה אלכוהול כלל, קל וחומר לשכרה. ב"כ המאשימה בתשובה הזכירה כי פרט לעבאס, איש מהשוטרים לא העלה ולו ברמז טענה כי הנאשם היה שיכור, אפילו לא רס"ר ניב צבכון, שהיה זה שהוביל את הנאשם בניידת. מעבר כך שההגנה מנסה לאחוז במקל משני קצותיו, קרי, להעלות טענה עובדתית אותה מכחיש הנאשם בכל תוקף, ממילא לא נמצא לה בסיס ראיתי מספק, לבטח לא במידה המאפשרת קביעה כי היה שיכור, או קרוב לסייג השכרות.

12. בטרם סיום נשוב ונזכיר: במענה לכתב האישום אישר ב"כ הנאשם מפורשות כי "האמירות שמפורטות באישום מס' 3 נאמרו על ידי הנאשם בחקירתו", ואילו הנאשם הוסיף כי "אני מאשר את התשובה לכתב האישום כפי שנמסרה מפי עורך הדין שלי, מילה במילה". עיון בחקירתו של הנאשם מיום מעצרו (ת/17), מלמד כי למרות הכחשתו הראשונית, סופו של דבר נמצא מודה בעבירות האיומים שיוחסו לו בשני האישומים הראשונים. לא שהמאשימה נדרשה לכך, אך מובן כי הודייתו של הנאשם מבססת חיזוק נוסף לתשתית הראייתית המוצקה שנאספה כנגדו.

תוצאה

13. מחמת מחדלי חקירה אני מורה על זיכוי של הנאשם מעבירה של מסירת ידיעה כוזבת על עבירה מסוג פשע המיוחסת לו באישום מס' 1, ומעבירת איומים המיוחסת לו באישום מס' 3. מנגד, החלטתי להרשיעו בעבירות האחרות המיוחסות לו בכתב האישום, בכפוף לשינויים שלהלן: (א) הטרדתה של המתלוננת בעשרים שיחות טלפון לפחות מיום 8.10.21, שהחלו לקראת כניסת השבת, זאת בשונה מהאמור בסעיף 1 לאישום מס' 1. (ב) האיומים המפורטים בסעיף 4 לאישום מס' 2 הושמעו בשיחת טלפון של הנאשם עם בתו גפן ביום 8.10.21, ושייכים לאישום מס' 1.